Znamy nazwisko autora pomnika Juliusza Lea

2017-10-23

Projekt autorstwa Karola Badyny i Łukasza Podczaszego zwyciężył w konkursie na najlepszy projekt pomnika Juliusza Lea, prezydenta Krakowa w latach 1904–1918. Rzeźba stanie w Podgórzu u zbiegu ul. Józefińskiej i Nadwiślańskiej w sąsiedztwie kładki Bernatka.

– Wielki Kraków to dzieło prezydenta Juliusza Lea. Za jego prezydentury Kraków przestał dusić się w ciasnych średniowiecznych murach i zmienił się w nowoczesną europejską metropolię. Miasto powiększyło się ośmiokrotnie, wchłaniając okoliczne miejscowości m.in. Zwierzyniec, Krowodrzę, Prądnik Czerwony, Prądnik Biały, Grzegórzki, Dąbie, Płaszów i Podgórze – powiedział prezydent Krakowa Jacek Majchrowski.

Sąd Konkursowy, na posiedzeniu 18 października, postanowił przyznać jednomyślnie nagrodę pracy nr 002 autorstwa Karola Badyny i Łukasza Podczaszego. Zwycięzcy otrzymają 30 tys. złotych.

Wybrany do realizacji projekt pomnika Juliusza Lea w warstwie symbolicznej w postaci przesuniętych względem siebie bloków kamiennych nawiązuje do faktu połączenia w 1915 roku Podgórza z Krakowem. Tym samym włącza istniejący pomnik-obelisk, upamiętniający 225. rocznicę założenia Królewskiego Miasta Podgórza, w tkankę pomnika Juliusza Lea. Postać prezydenta jest ukazana w jego charakterystycznej pozie – stojącego przy biurku. Dłonią dotyka blatu z ukazaną w płaskorzeźbie mapą Krakowa.

OTO FOTOKRONIKA URZĘDU MIASTA KRAKOWA

Dodatkowo przyznano dwa wyróżnienia honorowe dla prac Aleksandra Śliwy (nr 001) oraz Jana Tutaja i Grzegorza Bilińskiego (nr 005). Celem konkursu było wyłonienie najlepszego projektu, który upamiętni postać jednego z najwybitniejszych prezydentów Krakowa. Inicjatorem budowy pomnika są radni miejscy. Jeśli wszystkie prace zostaną wykonane zgodnie z planem, pomnik zostanie odsłonięty 20 lutego 2018 roku w 100. rocznicę śmierci prezydenta. Szacowany koszt realizacji projektu to 522 tys. złotych.

Juliusz Leo (1861–1918) był politykiem, prawnikiem, ekonomistą, posłem do Sejmu Krajowego. Od 1893 roku zasiadał w Radzie Miasta Krakowa, w latach 1901–1904 był wiceprezydentem Krakowa, a od 1904 roku do śmierci – prezydentem miasta. Na początku XX wieku doprowadził do realizacji idei Wielkiego Krakowa, czyli przyłączenia do miasta trzynastu wsi i gmin podmiejskich, a w 1915 roku do dołączenia Podgórza, będącego wcześniej samodzielnym miastem. Leo uporządkował też miejskie finanse, wykupił Wawel z rąk armii austro-węgierskiej, rozbudował sieć kanalizacyjną, wodociągową i tramwajową oraz utworzył jednostkę miejską,

która zajęła się sprzątaniem ulic. Urządził Kraków na miarę nowoczesnych europejskich metropolii.